

HOTEL HOSPES PALMA **Murs amb gust a llum de mar**

L'hotel Maricel es va construir l'any 1948, una època on es va fer una primera sèrie d'hotels especialment dirigits als turistes. A partir de la seva situació privilegiada sobre un penya-segat a primera línia de la costa, l'edifici original s'acosta al mar estenent terrasses a la manera de grans graons. Així l'edifici ha anat creixent amb estades semisoterrades que miren al mar, perforacions postroglodítiques que ens remeten a les grutes i coves mediterrànies. Una imatge bàsica de confortable contacte directe amb la natura.

En abordar l'ampliació de l'hotel Maricel es van prendre com a premisses conservar el contacte amb el mar, la seva llum, i l'ús de referències constructives arrelades a la terra.

Per a les noves instal·lacions, la propietat comptava amb dos solars dividits per un carrer i separats de l'edifici original per la carretera d'Andratx. A aquesta situació desmembrada s'afegia un context urbà de nul·l interès paisatgístic. Restaven així detectats tant els dos peus forçats inicials, **comunicar-se amb l'edifici original** i **aïllar-se del context immediat**, com el principal objectiu: **mantenir les vistes al mar**.

La primera decisió va buscar aconseguir en un sol moviment la comunicació amb l'edifici original i l'aïllament de l'entorn immediat. D'aquesta manera es va establir la relació d'ús entre l'edifici original i l'ampliació a partir d'un **passeig** que pren la referència dels **murs de contenció** en terrassa (**margeres**) propis del paisatge mallorquí. Les peculiaritats de l'actuació i la seva complexitat i implicacions urbanes van situar la construcció en l'àmbit de l'**obra civil**. Per sota de la **carretera d'Andratx** i del carrer que divideix els nous solars, es va traçar un

ampli camí sinuós que **excava** els nous solars per **crear una vall** on assentar els edificis per a l'ampliació i protegir-los del paisatge urbà circumdant. Comunicació i aïllament a la vegada.

Per mantenir el contacte visual amb el mar i amb la seva llum, els murs de pedra descendeixen des de l'edifici original per, salvant la carretera d'Andratx, anar obrint camí cap a l'ampliació, creixent cap avall per **construir grans patis** que il·luminen les plantes subterrànies, o cap amunt, configurant la intencionada manera que orienta els nous edificis cap al mar. D'aquesta manera s'aprofita l'esforç d'excavació d'aquest paisatge de vall per portar la llum a totes les plantes i s'usa la sinuositat natural dels murs de contenció, *margeres*, per **orientar els edificis d'habitacions**. Amb aquest gest s'aconsegueix que cada habitació pugui tenir el seu **fragment de mar** a base de mirar a dreta i esquerra de l'edifici original que es manté com a referència.